

Dosarul nr. 3ra-1390/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru: R. Berdilo
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Kovalenko Dmitro împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil cu privire la repunerea în termen, anularea deciziei și acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 al Legii privind azilul în Republica Moldova,

împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 25 mai 2017, Kovalenko Dmitro reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil cu privire la repunerea în termen, anularea deciziei și acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În motivarea acțiunii a menționat că la 30 martie 2017, Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI a emis Decizia nr. 23/1 7/DA1 din 30 martie 2017 prin care a dispus respingerea cererii de azil a cetățeanului străin Kovalenko Dmitro, a.n. XXXXX, originar din or. Makeevka, reg. Donețk, Ucraina. Decizia fiindu-i adusă la cunoștință persoanei la data de 20 aprilie 2017, fapt probat prin semnătura aplicată pe foaia de titlu a deciziei.

A menționat că drept temei de respingere a solicitării de acordare a unei forme de protecție cetățeanului străin, autoritatea competentă a invocat următoarele argumente

și anume: că nu există un risc serios la care ar putea fi expus solicitantul (condamnare la moarte sau supunere la o pedeapsă echivalentă cu aceasta); lipsa comiterii unei infracțiuni pe teritoriul statului de proveniență a cetățeanului; țara de origine a solicitantului, nu s-au aplicat tratamente ori pedepse inumane față de acesta și nu există riscul realizării acestora la întoarcerea acestuia înapoi și s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Ucraina într-un mod forțat.

Consideră decizia în cauză drept una neîntemeiată, unde se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național, cât și la nivel internațional, iar temeiurile invocate sunt formale, menite să restrângă nefondat dreptul la azil al persoanei. Susține că sunt multiple circumstanțe importante, pe care autoritatea competentă fie le-a omis din neatenție, fie intenționat, și anume: în pct. 1 lit. c) al Deciziei nr.23/17/DAI din 30 martie 2017, se menționează că motivul părăsirii țării de origine de către solicitant a servit: frica care o simte față de conflictul armat din estul Ucrainei, care se desfășoară și în orașul natal al solicitantului Kovalenko Dmitro, Donețk, unde ultimul își avea domiciliul până la război.

A mai susținut că circumstanțele sus-invocate, anterior au fost acceptate de pârâtul Direcția Azil și Integrare, constituind temei de acordare a protecției umanitare. Ulterior însă, din motive neîntemeiate, pârâtul l-a lipsit de dreptul la protecția umanitară, în baza unei decizii formale și cu un conținut nefondat. La caz operează „beneficiul dubiului” conform art. 44 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, unde persoanele în cauză de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine acestea nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerați la art. 47 al Legii susmenționate.

A notat că, raportând norma în cauză, la pct. 2 al Deciziei nr.23/17/DAI din 30 martie 2017, eliberată de Direcția Refugiați a Biroului Migrație și Azil al MAI, este cert că autoritatea în cauză recunoaște argumentele solicitantului privind conflictul armat din țara de origine ca fiind credibile. Ultimele știri publicate în diferite surse informaționale, arată că recent, la 31 ianuarie 2017, în or. Donețk au avut loc noi conflicte militare soldate cu deces, argumente cuprinse în articolul: “Războiul din Ucraina a mai făcut 6 victime, Lupte sângeroase în estul țării” publicat pe pagina web <http://stiripesurse.ro/razboiul-din-ucraina-a-mai-facut-6-victime-lupte-singeroase-inestul-tarii>, care informează că: “Armata ucraineană a anunțat că a pierdut doi soldați în noaptea de duminică spre luni, iar o corespondentă a AFP a văzut trei combatanți rebeli răniți și făcuți prizonieri la Avdiivka, oraș industrial aflat sub controlul forțelor de la Kiev și situat la zece km nord de fieful rebelilor, Donețk. Doi dintre ei au murit din cauza rănilor.” Iar, potrivit declarațiilor domnului John Dalhuisen, director al Amnesty International pe regiunea Europei și Asia Centrală, făcute în raportul cu titlu „Ukraine: Horror of civilian bloodshed in indiscriminate attacks” din 02 februarie 2015, „Aceste dovezi arată oroarea de vărsarea de sânge suferită de civilii, care sunt uciși și răniți pentru că ambele părți lansează rachete neregulate și mortiere în zonele dens populate. Astfel de atacuri sunt o încălcare a dreptului umanitar internațional și ar putea constitui crime de război”.

A relevat că, Direcția Refugiați a Biroului Migrație și Azil al MAI, recunoaște și confirmă existența riscului la care este supus Dmitro Kovalenko, însă închide ochii la riscul pe care o supune pe această persoană social-vulnerabilă, prin faptul că i-a

refuzat primului în oferirea unei forme de protecție, acest argument fiind probat prin aliniatul 1, pct.2 (pag.4) din Decizia nr.23/17/DAI din 30 martie 2017, care constată că: “Luând în considerație sursele sus menționate, privind situația actuală din estul Ucrainei, constată că la moment autoritățile din Ucraina nu sunt în măsura să acorde protecție cetățenilor săi de pe teritoriile ocupate de (artele rebele și anume regiunea Donețk (precum și Lugansk) de unde provine solicitantul. Cu toate acestea, conform poziției a treia UNHCR din septembrie 2015, statul depune efort pentru a înregistra și acordă suport persoanelor deplasate intern din estul Ucrainei”.

A subliniat că, reieșind din argumentele expuse mai sus cuprinse în prevederile legale naționale, precum și făcând referire la rapoartele diferitor organe internaționale, articole informaționale, lui Dmitro Kovalenko, urmează să i se acorde una din formele de protecție prevăzute de legislație, deoarece acesta este supus unui risc real privind integritatea vieții și sănătății lui și a copiilor săi. De asemenea a solicitat repunerea în termenul de contestare.

A solicitat Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, repunerea în termenul de depunere a acțiunii, anularea deciziei nr. 23/17/DAI din 30 martie 2017 a Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI și acordarea uneia din formele de protecție prevăzute de art.16 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de avocatul Ropot Veaceslav în interesele solicitantului de azil Kovalenko Dmitro împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil cu privire la repunerea în termen, anularea deciziei și acordarea unei forme de protecție prevăzute de art.16 al Legii privind azilul în Republica Moldova a fost respinsă, ca neîntemeiată (f.d. 67, 72-89).

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarată de Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 119, 120-130).

La data de 11 august 2018, conform sigiliului oficiului poștal, Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 21 iunie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 20 iunie 2018 (f.d. 131).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav la 11 august 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 20 iunie 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea deciziei contestate se impune, deoarece instanța de apel greșit a interpretat circumstanțele cauzei și a ajuns la o concluzie eronată privind respingerea cererii de apel înaintate.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a apreciat corect riscul la care este supusă persoana solicitantă de azil și nici nu s-a expus în privința tuturor argumentelor invocate în apel.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de apel, nu a apreciat probele anexate la materialele cauzei, pentru a determina circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Kovalenko Dmitro, reprezentat de avocatul Ropot Veaceslav, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat